

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena și Țurcan Anatolie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Postovanu Grigore în numele condamnatului Pasat Dinu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 01 februarie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Pasat Dinu Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei :

1. Prima instanță : 23.10.2018 - 01.02.2019;
2. Instanța de apel : 25.03.2019 - 10.07.2019.;
3. Instanța de recurs ordinar : 08.11.2019 - 12.02.2020.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 01 februarie 2019, inculpatul Pasat Dinu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, sub formă de amendă în mărime de 900 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 45000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

A fost respinsă cererea procurorului privind încasarea de la Pasat Dinu a cheltuielilor judiciare.

2. Prin sentința nominalizată s-a constatat, că inculpatul Pasat Dinu fiind deținător al permisului de conducere cu nr. Xxxxx, la data de 19.08.2018 la ora 22:39 conducea prin satul Drăgănești, r-nul Sîngerei automobilul său propriu de model „Xxxxx” cu nr. de înmatriculare XXXXX fapt după care a fost stopat de către colaboratorii de poliție și fiind suspectat de consum de băuturi alcoolice, i s-a cerut să fie supus testării alcoolscopice și examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate. Acesta, contrar prevederilor pct. 11 lit.j) a Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05,2009 care stabilește că, conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare, a pct. 5 lit. a) din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării

de ebrietate și natura ei aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, care stabilește că testării alcoolscopice, la decizia poliției sau altei persoane abilitate de a efectua astfel de testare, se supun conducătorii de vehicule bănuți de consum de alcool și a pct. 6 din același regulament ce stabilește că, examinării medicale se supun persoanele bănuite de consum de alcool, consum de droguri și de alte substanțe ce provoacă ebrietate, care încalcă ordinea publică și/sau care manifestă comportament agresiv și violent, care refuză testarea alcoolscopică, a refuzat categoric testarea alcoolscopică și examenul medical pentru stabilirea stării de ebrietate.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpatul Pasat Dinu a declarat recurs, invocând ca motive, că vinovăția sa nu a fost dovedită. A considerat că instanța de fond a aplicat față de el o pedeapsă necorespunzătoare faptelor comise și încadrarea juridică în norma legală nu corespunde celor comise. A solicitat admiterea recursului declarat, cu casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei noi decizii de achitare în privința sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 iulie 2019 a fost respins ca nefondat recursul declarat de către inculpatul Pasat Dinu și menținută fără modificări sentința primei instanțe.

5. Pentru a decide astfel, instanța de recurs a constatat că starea de fapt reținută și de drept apreciată, concordă cu probele administrate și examinate în ședința de judecată, instanța just încadrând acțiunile inculpatului Pasat Dinu în baza art.264¹ alin.(3) Cod penal, după indicii calificativi: *„refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical”*.

Vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate pe deplin a fost stabilită de către probele administrate pe dosar în faza urmăririi penale.

Instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului care se confirmă prin probele acumulate pe dosar și cercetate atât în ședințele judiciare ale instanței de fond cât și-n cadrul Colegiului penal.

În viziunea Colegiului, instanța de fond întemeiat și legal a apreciat critic declarațiile inculpatului de negare a conducerii mijlocului de transport, acestea fiind considerate ca o tendință de apărare pentru a evita răspunderea penală. Respectivul declarații au fost combătute printr-un întreg ansamblu probant, inclusiv prin înregistrarea video, care cert demonstrează conducerea de către respectivul a mijlocului de transport și refuzul ulterior de a fi examinat medical.

Mai mult ca atât, în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs nu au fost constatate careva erori procesuale, pedeapsa aplicată inculpatului corespunde limitelor prevăzute de lege, iar motivele invocate de recurent sânt nefondate și nu pot servi drept temei pentru casarea unei sentințe legale și întemeiate.

Colegiul penal examinând cauza a ajuns la concluzia, că acțiunile inculpatului au fost corect încadrate, iar pedeapsa aplicată lui Pasat Dinu de instanța de fond este adecvată și nu contravine prevederilor legii, dat fiind, că sancțiunea art.264¹ alin.(3) Cod penal prevede ca pedeapsă principală amenda în mărime de la 900 la 1000 unități convenționale sau munca neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, în ambele cazuri cu aplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.

Ținând seama de circumstanțele atenuante în prezenta cauză și de faptul, că legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, de persoana lui Pasat Dinu care anterior nu a fost în conflict cu legea penală, se caracterizează pozitiv la locul de trai, instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că în privința inculpatului urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de amendă.

Colegiul penal a menționat că la numirea mărimii și formei pedepsei în privința inculpatului Pasat Dinu, prima instanță a ținut seama de art. 61, 75 Cod penal, care prevede aplicarea pedepsei penale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, atitudinea societății față de pedeapsa penală, ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru fapta săvârșită, ajungând la concluzia, că corectarea și reeducarea lui Pasat Dinu este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă și cu aplicarea pedepsei complementare privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

6. La 22 octombrie 2019 hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs în anulare de către avocatul Postovanu Grigore în numele condamnatului Pasat Dinu, prin care a solicitat casarea acestora, cu dispunerea achitării lui Pasat Dinu din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

În cererea sa recurentul a invocat următoarele:

- instanța a aplicat subiectiv norma legală acceptînd în deplin probele acumulate de către organele de resort chiar dacă unele probe care nemijlocit atentează la validitatea procedurii în privința condamnatului;

- de către instanța de fond nu au fost considerate concludente și pertinente probele - declarațiile martorilor care au declarat că el nu a condus mijlocul de transport, prin urmare recurentul consideră soluția dată lipsită de careva temei și un nemijlocit temei de casare a sentinței primei instanțe și a deciziei Curții de Apel Bălți;

- ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 Cod de procedură penală lezează dreptul condamnatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea

cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Dar, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, cu toate că recurentul a făcut referire la art. 6§1 CoEDO, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, la jurisprudența națională și a CtEDO, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se totalmente indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 6. din decizie*).

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare a avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Pe lângă aceasta, recursul în anulare, conform argumentelor reproduse la pct. 6. din decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei.

Însă, potrivit art. 27 alin. (1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanței judecătorești, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este una lipsită de orice suport juridic,

și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Circumstanțele nominalizate relevă că, în raport cu motivele invocate de recurent, instanțele nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental, și că recursul în anulare este unul vădit neîntemeiat (*pct. 5., 6., 7. din decizie*).

Conform art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, dat fiind că este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), (2), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Postovanu Grigore în numele condamnatului, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 iulie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Pasat Dinu Xxxxx**, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **12 februarie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie